

BARÇA

Dani Olmo, la il·lusió del retorn

Deu anys després, el polivalent mitjapunta compleix el somni

BÀSQUET ACB

El Bàsquet Girona es posa mans a l'obra a Fontajau amb sis cares noves

BARÇA

Evolució favorable del pare de Lamine

Apunyalat dimecres, està fora de perill, i ja hi ha quatre detinguts

ROSA ESCRIBANO ATLETA MÀSTER

“El meu somni és anar competint, i l'estic complint”

SENSE LÍMITS
HISTÒRIES DE SUPERACIÓ

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

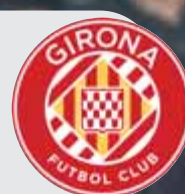
SUCCESSOR D'EL 9

Iker Almena i Gabriel Mischeu, en el seu debut a primera, fabriquen l'empat del Girona al Villamarín

L'equip comença patint i rebent l'1-0 del Betis (6'), millora en la segona part i fins i tot té a prop l'1-2 en un final obert

1-1

CARTA DE PRESENTACIÓ

GIRONA FC

Bojan Miovski reforça la línia ofensiva

L'ariet macedoni firma fins al 2028 i arriba amb l'objectiu d'aportar bona part dels gols que van marxar amb Dovbyk

Pau López aviat serà del Girona

El porter garrotxí s'incorporarà com a cedit per l'Olympique de Marsella fins al final del curs

Una estrena de n

VALUÓS • El Girona suma un punt d'or al camp del Betis **GOL** • Almena i Gabri Missehouy van crear el gol de l'empat **PERSONALITAT** • Els de Míchel van anar clarament de menys a més

1

BETIS

BETIS: Rui Silva, Sabaly, Bartra, Llorente, Perraud, Fornals (Rodri, 58'), Carvalho (Jonny, 77'), Roca (Altimira, 77'), Ruibal (Chimy Ávila, 70'), Fekir i Juanm (Abde, 59').

GOLS: 1-0 (6'), Bartra. 1-1 (72'), Missehouy

ÀRBITRE: Miguel Ángel Ortiz Arias. **T.G.:** Als locals Perraud i Ruibal

PÚBLIC: 54.840 espectadors al Benito Villamarín.

1

GIRONA

GIRONA: Gazzaniga, Arnau, David, Blind, Miguel, Yangel (Missehouy, 70'), Romeu (Solís, 65'), Iván; Bryan (Stuani, 81'), Abel Ruiz (Stuani, 81') i Portu (Almena, 65').

Arnau Madrià

Sevilla

El Girona va iniciar la temporada amb un 1-1 contra el Betis al Benito Villamarín, en un partit en què els de Míchel van mostrar una pressió alta i intensitat des del primer minut, però van pagar cara la falta d'encert i algunes errades defensives. La personalitat dels catalans els va portar a aconseguir un punt molt valuós.

El conjunt gironí va sortir amb un 4-3-3 i va començar amb força, pressionant molt amunt i generant perill a través de Bryan Gil. L'extrem va ser protagonista en els primers minuts amb dues arribades clares, però sense trobar porteria. No obstant això, va ser el Betis qui va colpejar primer. En el minut 5, Fekir va posar una centrada precisa al

primer pal que Marc Bartra va rematar de cap, aprofitant una descoordinació defensiva entre Blind i Abel Ruiz.

Tot i el gol encaixat, el Girona va continuar dominant la possessió, però li va faltar precisió en l'última passada. Yangel Herrera i Abel Ruiz van tenir ocasions clares, però no van aconseguir acabar-les amb èxit. La primera meitat va estar marcada per l'activitat ofensiva de Bryan Gil, molt actiu tant en atac com en defensa, però sense sort davant de la porteria del rival.

A mesura que avançava la primera part, el Betis va continuar aprofitant els espais per la banda esquerra, fent mal a una defensa gironina que no acabava de tancar bé. Una pèrdua d'Oriol Romeu a tocar del descans va ser l'última oportunitat per al Betis d'ampliar l'avantatge,

però Gazzaniga va estar atent sota els pals.

El Girona va acabar la primera meitat amb frustració per no haver pogut transformar el seu domini en gols. Tot i una bona actitud, les errades en defensa i la falta de precisió en l'última passada van condemnar l'equip, que haurà de millorar en aquests aspectes per sumar els primers punts de la temporada.

Després d'una primera meitat en què el Girona va dominar la pilota però va patir per crear ocasions clares, la segona part va començar amb una millora significativa dels gironins. L'equip de Míchel va mostrar més fluïdesa en els carrils interiors i va generar el primer xut entre els tres pals, obra de Bryan Gil. Tot i això, el Betis continuava creant perill amb molt poc, i Fekir va avisar amb un xut des de fora l'àrea.

Els gironins van començar a creure més en les seves opcions, i l'ocasió més clara del partit va arribar al minut 61. Bryan Gil va fer una gran incursió per la banda dreta, però el xut d'Abel Ruiz es va estavellar al pal, deixant el Villamarín amb el cor en un puny.

Malgrat el domini creixent del Girona, una nova pèrdua de pilota d'Oriol Romeu en una zona compromesa va permetre al Betis llançar-se a l'atac, i només una espectacular aturada de Gazzaniga va evitar que Rodri ampliés l'avantatge per als locals al minut 63. Míchel va decidir fer canvis per donar un nou impuls a l'equip, substituint Romeu i Portu per Solís i Almena. Poc després, va entrar Missehouy per Yangel Herrera, mentre el Betis feia entrar Chimy Ávila per buscar el segon gol. L'entrada del jove Missehouy va tenir un im-

La nota positiva

Tot i no estar fi de cares a porteria, el futbolista va ser el més actiu a la zona d'atac

pacte immediat: en la seva primera acció per la banda dreta, va fer una bicicleta dins l'àrea i va assistir Missehouy, qui va marcar l'empat que feia justícia al que s'havia vist fins llavors. El neerlandès va guanyar bé la desmarcada al primer pal per superar Rui Silva, que no hi va poder fer res.

El tècnic de Vallecas, Míchel, va esgotar els canvis disponibles amb l'entrada de Ladislav Krejci, que tornava a disputar minuts amb l'equip, i de Stuani, que va reforçar l'atac gironí en els darrers compassos del partit. Mí-

La nota negativa

Oriol Romeu no va tenir el dia i va perdre pilotes perilloses a la zona defensiva

chel va demanar al seu equip que baixés a defensar, mentre el Betis generava perill amb diverses ocasions per avançar-se. La falta de precisió dels andalusos va mantenir viu el Girona, que va continuar pujant línies amb la pilota.

En el minut 87, una passada tensa al cor de l'àrea va estar a punt de ser rematada per Missehouy, qui va quedar a prop d'aconseguir el seu doblet. Fekir va provar-ho des de lluny, posant la por al cos als visitants. Tot i les dificultats, el Girona va trobar el premi al seu esforç amb un gol que va reflectir

ivell

1a divisió Jornada 1

Athletic - Getafe.....	1 - 1
Betis - Girona.....	1 - 1
Celta - Alavés.....	19h
Las Palmas - Sevilla.....	21:30h
Osasuna - Leganés.....	demà, 19h
València - Barça.....	demà, 21:30h
R. Sociedad - Rayo V.....	diu., 19h
Mallorca - Madrid.....	diu., 21:30h
Valladolid - Espanyol.....	dl., 19h
Vila-real - Atlético.....	dl., 21:30h

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Girona	1	1	0	1	0	1	1
Getafe	1	1	0	1	0	1	1
Betis	1	1	0	1	0	1	1
Athletic	1	1	0	1	0	1	1
Las Palmas	0	0	0	0	0	0	0
Rayo V.	0	0	0	0	0	0	0
Atlético	0	0	0	0	0	0	0
Barça	0	0	0	0	0	0	0
Sevilla	0	0	0	0	0	0	0
València	0	0	0	0	0	0	0
Madrid	0	0	0	0	0	0	0
R. Sociedad	0	0	0	0	0	0	0
Celta	0	0	0	0	0	0	0
Vila-real	0	0	0	0	0	0	0
Osasuna	0	0	0	0	0	0	0
Alavés	0	0	0	0	0	0	0
Valladolid	0	0	0	0	0	0	0
Mallorca	0	0	0	0	0	0	0
Espanyol	0	0	0	0	0	0	0
Leganés	0	0	0	0	0	0	0

el bon treball realitzat en la segona meitat, assegurant un punt valuós en la seva estrena en la temporada. ■

Efecte immediat

En la primera pilota que van tocar, Almena va assistir i Gabriel va marcar el gol

Debut de Krejci

El central txec va tornar a tenir minuts després desaparèixer en la pretemporada

El protagonista Gabriel Misehouy

L'oportunisme de Misehouy

Joel Sebastian
GIRONA

Arrivar i moldre. El debut somiat. Solen ser tòpics però realitats o veritats que es poden aplicar als primers minuts de Gabriel Misehouy a LaLiga i amb la samarreta del Girona. El neerlandès va sortir al terreny de joc en el minut 70 i en el 72 ja estava fent l'1-1 assistit per un brutal Almena, que gairebé també en la seva primera acció va deixar assegut el seu marcadore per la banda dreta i va servir a plaer el seu company, que amb la dreta, i sense que la rematada fos neta, va superar Rui Silva, ja molt a prop de la porteria. Tant Almena com Misehouy van celebrar el gol amb ràbia i eufòria, els dos debutaven a primera divisió amb la samarreta del Girona i en un escenari imponent com el Benito Villamarín. L'exjugador de l'Ajax es va tirar per terra lliscant i cridant mentre buscava els companys per abraçar-los. Sabia que havia de compartir les felicitacions amb Iker Almena, que havia fet una jugada exquisida per assistir-lo.

“Amb Misehouy s'ha de tenir paciència”, o això deia Quique Cárcel durant la presentació com a nou jugador blanc-i-vermell. Però el mitjapunta dels Països Baixos va estimbar la porta fent uns 20 minuts finals de partit de bon nivell. En tot just dos minuts ja havia marcat i en els 10 primers va fer de referència ofensiva, ja que Abel Ruiz s'havia escorat a una banda, ja fos i sense poder ni voler participar en el joc. Amb l'entrada de Stuani, l'holandès va passar a la mitjapunta, on més li agrada jugar i on pot aparèixer des de la segona línia, com molt bé va fer a centrada de Bryan Gil o, més tard, a passada de Miguel Gutiérrez, que l'havia vist molt bé entre centrals.

L'impacte de Misehouy en el partit va ser alt i més enllà del gol va aplicar-se en defensa amb una pressió prou efectiva quan l'equip més ho necessitava i el Betis pressionava i buscava el gol de la victò-

Misehouy, després de fer l'1-1 ahir ■ LALIGA

ria. El neerlandès va oferir-se entre línies per oxigenar el joc, però el que més va buscar va ser una posició de rematada amb els espais que Stuani li deixava quan tirava desmarcades al primer pal. Allà és on Misehouy va interpretar que podia generar perill i per aquella zona es va moure amb regularitat, tot i que els companys no el van tornar a trobar.

La carta de presentació del jugador de només 19 anys va ser immillorable, tot i que cal recordar que tot just afronta la seva primera temporada com a professional, en una lliga de molta exigència. ■

BREUS

Abel, amb la samarreta de la senyera ■ LOF

Els dos olímpics, directes a l'onze. Míchel va decidir posar directament a l'onze inicial els dos jugadors que menys sessions d'entrenament han acumulat en tota la pretemporada amb l'equip. Miguel Gutiérrez, al lateral esquerre, i Abel Ruiz, en la referència de l'atac, van ser les dues sorpreses en l'onze arribats tot just dilluns dels Jocs Olímpics de París, on van aconseguir penjar-se la medalla d'or amb la selecció estatal. ■

Tres debutants a 1a, cinc amb el Girona. Iker Almena, Gabriel Misehouy i Ladislav Krejci van ser els tres futbolistes que van jugar el seu primer partit a primera divisió amb el Girona. Dos més, Bryan Gil i Abel Ruiz, també van fer el seu debut, en el seu cas, en partit oficial com a blanc-i-vermells. ■

Uns 400 aficionats gironins a Sevilla. A la tercera graderia, en un dels còrners, els aficionats gironins es van fer sentir i van animar fins al final els seus futbolistes. ■

NOU TOYOTA YARIS HYBRID

DISSENYAT PER A LA CIUTAT.
PREPARAT PER A TOT I MÉS

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C. Antoni Barnés i Gultresa 8, 17005 GIRONA
Tel.: 972 476 406

Av. Europa 50, 17300 BLANES
Tel.: 972 358 302

Emissions CO₂ (g/km): 85 - 116. (WLTP). Consum mitjà (l/100 km): 3,8 - 5,1 (WLTP). * Consulteu condicions a www.toyota.es

FINIS A
15 ANYS DE GARANTIA*
TOYOTA RELAX

L'1x1 per Joel Sebastian

GAZZANIGA (90') ENFADAT

En l'1-0 va acabar ressignat davant una rematada de cap imparable per la força i la distància i en el 20 va fer una aturada brutal a Ruibal per aguantar l'equip. En el 63 va fer el mateix a xut fort i sec de Rodri clau per aspirar a l'empat final.

ARNAU (90') INTERMITENT

Va tenir lapsus en algunes accions que van generar perill del Betis. En moltes contres dels andalusos se centrava massa i desajustava l'esquema defensiu. En cap moment va avançar línies per doblar Bryan Gil; no era el partit.

DAVID LÓPEZ (90') ACTIU

En les centrades dels bètics va haver de treballar de valent per refusar el perill. El rival tampoc va exigir massa a la defensa gironina i el control del joc, per la baixada d'intensitat fruit del cansament, va ser força evident.

BLIND (90') ASCENDENT

El neerlandès va perdre la marca –fet estrany el curs passat– de Marc Bartra en l'1-0 i va deixar venut Abel Ruiz en l'intent d'evitar la rematada. Amb pilota va estar bé i va créixer però li falta el ritme i la posada a punt.

MIGUEL (90') PROFUND

Tot i saber els mecanismes de Michel de memòria, ahir no va jugar la figura d'afegir-se entre els interiors amb assiduïtat. I és que sobretot va ser profund per banda quan Portu feia la diagonal i li deixava el carril lliure.

ORIOR ROMEU (66') FLUIX

Va intentar marcar el compàs sent protagonista en moltes fases del joc en què la possessió era clarament favorable al Girona. Tot i manar, alguna pèrdua cridanera va fer que el seu procés de recuperació es congelés per complet.

YANGEL H. (70') PRODUCTIU

El veneçolà va tenir alguna opció arribant des de la segona línia i també va provar alguna centrada interessant. Com els altres tres migcampistes va estar a tot arreu, a la base del joc, a la medul·lar i trepitjant la frontal.

IVÁN MARTÍN (90') OMNIPRESENT

El mitjapunta va recórrer molts metres per tenir presència en atac i connectar amb els companys però també va endarrerir la posició quan calia, per rebre d'esquena en la sortida de la pilota, oxigenar el joc i oferir una opció de passada.

BRYAN GIL (81') VOLUNTARIÓS

Es va mostrar participatiu i ho va donar tot des de la banda dreta, intentant ajudar en defensa Arnau i sent al màxim de profund possible. A 15 d'agost, va semblar que se li acabava la gasolina massa aviat i l'equip ho va patir una mica.

PORTU (66') ESCORAT

Potser va jugar massa enganxat a la banda tot i que es permetia el luxe d'ampliar el radi d'acció i centrar-se quan podia. Com sempre, solidari en la pressió i donant-ho tot li va faltar poder connectar amb els companys trencant a l'espai.

ABEL RUIZ (81') REGULAR

En el gol intenta aturar el tren Bartra però en la defensa zonal al primer pal no ho va poder fer. En el 4, en una acció que ja no valia, va enviar la pilota a la base del pal i en la segona part, a passada de Yangel, hi va topar novament.

J. SOLÍS (24') PULMÓ

Va sortir a córrer i a aportar aire fresc a un mig del camp que perdia gasolina i corria el perill de perdre el control que semblava que tenia.

ALMENA (24') BRILLANT

L'extrem va rebre el premi d'una gran pretemporada amb el debut a primera. Va fer una jugada brutal per assistir Msehoy en l'1-1.

MISEHOY (20') OPORTÚ

Dos minuts després d'entrar al terreny de joc va fer l'1-1 que seria definitiu.

STUANI (9') ERRÀTIC

En el 86 Iván Martín li va servir el gol en safata però, lent, li van bloquejar el xut.

KREJCI (9') PERDUT

Amb el partit ja empatat i el Betis pressionant i dominant, no va trobar el lloc.

Oficial. El Girona anuncia el fitxatge de Miovski, que firma fins al 2028 i arriba amb la missió d'aportar part dels gols que han marxat amb Dovbyk

Pólvora en augment

Joel Sebastian
GIRONA

Tan bon punt va posar els dos peus a Sevilla per anar a l'hotel de concentració, el Girona va anunciar la incorporació del davanter Bojan Miovski. Nascut a Stip (Macedònia del Nord) fa 25 anys, l'ariet arriba al club gironí amb l'etiqueta d'haver de substituir Artem Dovbyk; segurament massa responsabilitat per a un atacant que no ha competit encara en les grans lligues però que arriba demostrant que té un instint de gol envejable. De fet, Dovbyk va arribar l'estiu passat amb un recorregut similar al del macedoni, que compleix els requisits que busca la direcció esportiva i el cos tècnic blanc-i-vermell: tenir ganes de voler créixer.

Miovski firma per quatre temporades –fins al 2028– a canvi d'uns 7 milions d'euros que pagarà el Girona a l'Aberdeen, on el davanter era tot un ídol després de marcar 44 gols en els 95 partits que va jugar en les dues temporades que hi va militar. En la passada, l'internacional absolut per Macedònia del Nord en va fer ni més ni menys que 26 repartits en totes les competicions que el seu club va jugar, incloïent l'Europa League i la Conference League.

La carrera de Miovski ha estat progressiva i ascendent fins arribar al futbol escocès i eclosionar. Els moviments excel·lents, el bon joc aeri i l'encert rematador li van permetre, el darrer curs, ser un dels màxims golejadors de la lliga tot i que el seu equip no va acabar entre els sis primers. De fet, en l'últim mercat d'hivern es va relacionar el macedoni amb el Celtic de Glasgow, un dels grans dominadors del futbol a Escòcia que va acabar guanyant la lliga, i és que, per a un club com l'Aberdeen, haver guanyat prop de 7 milions d'euros per un dels seus jugadors és una fita poc habitual, fet que demostra que el Girona s'emporta un diamant que s'està polint i que amb Michel pot entrar en una nova dimensió.

El flamant ariet va passar ahir al matí la revisió

Miovski el cap de setmana passat, quan es va acomiadar de l'Aberdeen ■ THE SCOTTISH SUN

La fitxa

Bojan Miovski

Stip (Macedònia del Nord)
24/6/1999 (25 anys)
Alçada: 1,89 m
Posició: davanter
Etapas de formació
Bregalnica Stip
Etapas de sènior
2016/17 Bregalnica Stip (1a).... 9 p., 2 g.
2017/18 Rabotnicki (1a)..... 18 p.
2017/18 Qarabag (Youth League).... 3 p.
2018/19 Makedonija GJP (1a) .10 p., 1 g.
2018/19 Renova (1a) 7 p., 3 g.
2019/20 Renova (1a)..... 20 p., 2 g.
2020/21 MTK Budapest (1a).... 28 p., 9 g.
2021/22 MTK Budapest (1a).... 30 p., 8 g.
2022/23 Aberdeen (1a)..... 42 p., 18 g.
2023/24 Aberdeen (1a)..... 53 p., 26 g.
2024/25 Girona (1a)..... ?

Altres
- Internacional amb la selecció de Macedònia del Nord (23 partits, 3 gols)
- 7 partits en competició europea (Europa League (2) i Conference League (5))
Debuts
- 19/2/2017 a 1a divisió de Macedònia
- 17/11/2022 amb la selecció absoluta

mèdica corresponent i va signar el contracte que l'unirà al conjunt gironí les pròximes quatre temporades. Un cop tornin els seus companys de Sevilla s'afegirà als entrenaments a les ordres de Michel Sánchez per estar disponible de cara al duel al Cívitas Metropolitano contra l'Atlético del diumenge 25 d'agost, ja que Miovski arriba amb

Pau López, anunci imminent

El Girona ha avançat tots els seus rivals en la pugna per aconseguir els serveis del porter Pau López. I és que, a més dels gironins, l'Atlético i el València s'havien interessat en el fitxatge del garrotxí, que és qui ha escollit el seu destí per tornar a ser a prop de casa després de les aventures en el Tottenham, el Betis, el Roma i, les tres últimes campanyes, l'Olympique de Marsella. El futbolista compleix els requisits que buscaven la direcció esportiva i el cos tècnic, la d'un porter amb una certa experiència, en bona edat i que competeixi de tu a tu amb Paulo Gazzaniga per un lloc sota els pals. A més, Pau López té bon joc de peus –millorat en els darrers anys– i no tindrà cap problema a adaptar-se a

les exigències de Michel Sánchez als seus porters, com és jugar el màxim possible la pilota des del darre-re. Amb passat en el Girona i format majoritàriament en l'Espanyol, és també internacional absolut amb Espanya.

ritme de competició, després de fer la pretemporada i jugar els primers partits oficials a Escòcia.

Forats que es tapen

Si bé en roda de premsa Michel va demanar un porter, un migcampista ofensiu, un extrem que jugui per les dues bandes i un davanter centre, en poques hores el de Valle-

cas veurà com Quique Cárcel li atorga dos dels quatre desitjos –no se'n descarta un cinquè–. Amb Miovski, la davantera es tanca juntament amb Abel Ruiz i Stuardi, i amb Pau López la porteria també queda segellada, amb Gazzaniga i Juan Carlos. Falten el jugador de banda i el migcampista de caràcter ofensiu. ■

Barça. L'egarenc està en un núvol amb el seu retorn al club blaugrana, una dècada després; en edat juvenil va marxar al Dinamo Zagreb i posteriorment al Leipzig, d'on procedeix

El somni de Dani Olmo

Carles González
BARCELONA

Dani Olmo ha tancat el cercle. Quan fa una setmana de l'anunci del seu fitxatge pel Barça, l'egarenc destil·la felicitat amb el seu retorn i viu un somni. No se n'amaga. *Somni* és la paraula que més esmenta en els darrers dies. "És un somni", repeteix. Ja ho va dir dilluns, en el Joan Gamper, en què va fer la posada en escena davant l'afició al Lluís Companys, vestit de curt –tot i no jugar encara– i amb un parlament. I, també, ahir, en una entrevista als mitjans del club barcelonista. "Tornar al Barça era un somni", va reiterar.

I és que, deu anys després, defensarà una altra vegada els colors blaugrana. L'atacant va aterrar al futbol de base culer amb 9 anys procedent de l'Espanyol quan era aleví, i en va marxar amb 16, un cop acabada l'etapa de cadet, rumb a Croàcia. Allà es va enrolar al Dinamo Zagreb, on va passar cinc anys i mig, per acabar anant a Alemanya i fitxar pel Leipzig, on ha estat els últims quatre anys i mig. "Sempre he tingut al cap l'objectiu de tornar al Barça", va asseverar. "El Barça és casa meva; tinc la família i els meus amics a prop i tornar sempre és especial", va assegurar el futbolista, de 26 anys, que ja només pensa a guanyar de culer. "Soc ambiciós i vull guanyar sempre, no vull perdre ni a les bales", va dir. "Tenim un equipàs i espero viure moltes alegries", va continuar Olmo. "La tornada a l' Spotify Camp Nou és una motivació.

Dani Olmo, en la seva presentació a l'estadi Lluís Companys, pel Joan Gamper ■ EFE

Només he tingut l'oportunitat de jugar-hi una vegada, però ara tindrè l'oportunitat de trepitjar el nou estadi. Espero viure moltes alegries. És un somni també fer-ho", va indicar el jugador, que coneix molts dels seus nous companys del seu passat pas al Barça i també de la selecció espanyola. "Poder jugar amb ells al club tot ho fa més fàcil", va assegurar. "A alguns els coneixia de la Masia i ara compartir-hi vestidor del primer equip és un somni", va continuar. "Tant de bo pugui viure moment històrics amb aquesta samarreta, seria un somni", hi va insistir Olmo.

El de Terrassa, que s'ha fet gran a fora, està, doncs,

en un núvol, "En marxar lluny, evoluciones i millores en un altre món. Al final, però, jo vaig créixer a la Masia i en tinc els valors, conec el futbol i la casa, però també vaig aprendre moltes coses en el meu pas per Croàcia i Alemanya", va expressar el jugador. "Anar a Croàcia va ser canvi; estava convençut de la decisió", va manifestar. "El Dinamo és com casa meva també. Sempre que puc vaig a visitar-los i tinc molts bons records de Zagreb", va revelar Olmo, que va debutar al Dinamo Zagreb amb 16 anys. Després, va aterrar al Leipzig. "Jugar a la Bundesliga em va fer millor futbolista. Gràcies a aquella experiència he pogut jugar a la Cham-

pions i també anar amb la selecció espanyola, en què he pogut jugar eurocopes i mundials i guanyar la Nations League i l'Eurocopa", va expressar.

Amb el pas dels anys, Olmo ha guanyat versatilitat, cosa que el fa ser una peça interessant en pràcticament qualsevol posició de mig del camp en endavant. "Quan era petit jo jugava de 9, era la meva posició, però a mesura que van anar passant els anys, vaig anar jugant tant d'extrem com al mig del camp", va explicar. "Em comencen a moure d'infantil. Els dos anys d'aleví jugo de 9. I a l'infantil, ja començo a jugar a la banda. A cadet anava a la selecció catalana i a l'es-

El protagonista

“Sempre he tingut al cap l'objectiu de tornar al Barça. Tornar-hi era un somni. És casa meva i sempre és especial”

“Soc ambiciós i vull guanyar sempre, no vull perdre ni a les bales. Tenim un equipàs i espero viure moltes alegries”

“Em puc adaptar a moltes posicions. Jugui on jugui intentaré donar al màxim”

Dani Olmo
JUGADOR DEL BARÇA

panyola i anava d'extrem. Després, a Croàcia, em van posar al mig del camp", va continuar. "La meva posició és la de mitjàpunta, però em puc adaptar a moltes posicions. Jugui on jugui intentaré donar al màxim", va resumir. Hansi Flick en valora la polivalència, i també el nivell: "El conec de la Bundesliga. És un jugador que necessitem a l'últim terç. Pot fer gols i marcar la diferència", va declarar l'alemany.

Olmo està cridat a ser un futbolista capital. Ara, l'espera el debut. Podria ser demà (21.30 h) a Mestalla contra el València, però això dependrà que pugui entrar a la convocatòria, ja que encara no està inscrit a La Liga. ■

MERCAT

João Félix s'entreuva al Chelsea. El davanter lusità no tornarà al Barça i busca una solució per marxar de l'Atlético. Tot fa pensar que serà el Chelsea, on ja va jugar cedit la meitat de la temporada 2022/23. El club *colchonero* i el *blue* negocien a dues bandes; els madrilenys volen fitxar el migcampista Connor Gallagher; els londinencs, João Félix. ■

ESPANYOL

Perrin, situat a l'òrbita periquita. Una de les posicions on més necessitat té l'Espanyol és la de central. És per això, que el club blanc-i-blau, condicionat pel límit salarial, rastreja el mercat a la recerca d'un defensa. En aquest sentit, des de França, es va indicar ahir que Lucas Perrin, central de 25 anys que milita a l'Estrasburg, interessa a l'entitat periquita. ■

SERIE A FEMENINA

Berta Bou fitxa pel Como. La gironina Berta Bou (1999), que fins ara militava al Llevant les Planes de Lliga F, ha fitxat pel Como de la Serie A. Bou, que es va formar al planter del Barça, debutarà en la lliga italiana a les ordres de Stefano Sottili. ■

2a divisió A Jornada 1

Granada - Albacete.....	1 - 2
Mirandés - Còrdova.....	avui, 19 h
Cadís - Saragossa.....	avui, 21.30h
R. Ferrol - Màlaga.....	demà, 17 h
Eibar - Castelló.....	demà, 17 h
Deportivo - Oviedo.....	demà, 19 h
Racing S. - Almeria.....	diumenge, 17 h
Sporting - Llevant.....	diumenge, 17 h
Burgos - Cartagena.....	diumenge, 19.30 h
Elx - Osca.....	diumenge, 19.30 h
Eldenc - Tenerife.....	dilluns, 20.30 h

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Albacete	3	1	1	0	0	2	1
Saragossa	0	0	0	0	0	0	0
Còrdova	0	0	0	0	0	0	0
Màlaga	0	0	0	0	0	0	0
Castelló	0	0	0	0	0	0	0
Deportivo	0	0	0	0	0	0	0
Elx	0	0	0	0	0	0	0
R. Ferrol	0	0	0	0	0	0	0
Eldenc	0	0	0	0	0	0	0
Sporting	0	0	0	0	0	0	0
Mirandés	0	0	0	0	0	0	0
Tenerife	0	0	0	0	0	0	0
Llevant	0	0	0	0	0	0	0
Oviedo	0	0	0	0	0	0	0
Cartagena	0	0	0	0	0	0	0
Osca	0	0	0	0	0	0	0
Eibar	0	0	0	0	0	0	0
Burgos	0	0	0	0	0	0	0
Racing S.	0	0	0	0	0	0	0
Cadís	0	0	0	0	0	0	0
Almeria	0	0	0	0	0	0	0
Granada	0	1	0	0	1	1	2

Successos. El davanter blaugrana s'exercita al matí amb l'equip que entrena Hansi Flick i visita a la tarda el seu pare, que va ser apunyalat dimecres i està fora de perill

Lamine Yamal s'entrena pendent del seu pare, que millora

C.G.
BARCELONA

Lamine Yamal va rebre dimecres a la nit l'esfereidora notícia de l'apunyalament del seu pare, Mounir Nasraoui, al barri mataroní de Rocafonda de Mataró. El

progenitor del futbolista blaugrana va ser ingressat a l'hospital universitari Germans Trias i Pujol de Badalona amb un pronòstic greu però estable, i amb el pas de les hores va anar millorant. No es tem per la seva vida, i el davanter culer, pendent,

és clar, de la situació, va poder assistir a l'entrenament que ahir al matí l'equip barcelonista va fer a la ciutat esportiva Joan Gamper per preparar el duel de demà (21.30 h) al feu del València. Allà, Lamine Yamal va rebre l'escalf

de tothom i, tot seguit va desplaçar-se al centre hospitalari per visitar el seu pare. En aquest sentit, fora de perill, Mounir Nasraoui va fer una actualització pública del seu estat. "Gràcies a tots pels vostres ànims, ja estic millor, una forta abra-

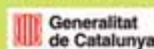
çada per a tots", va explicar a través de les xarxes socials.

Quatre detinguts

Els fets van passar dimecres a les 9 del vespre, i a les 11 de la nit van ser detingudes tres persones per la seva presumpta implicació en l'agressió amb arma blanca a Mounir Nasraoui. Ahir, dijous, a aquestes tres persones se'ls va afegir un quart detingut. Tots quatre arrestats són a les dependències de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de Mataró, en espera de passar a disposició judicial. ■

PATROCINADORS:

Rosa Escribano ATLETA MÀSTER

“El meu somni és anar competint i l'estic complint”

VIDA “Per a mi l'atletisme és una forma de vida, una necessitat” **MARQUES** “El 2019 vaig batre quatre rècords del món”

Aina Vall
PALAFRUGELL

Als 24 anys es va endinsar en el món de l'atletisme, després d'haver jugat a handbol durant la carrera de magisteri a València. Ara, amb 65 anys i ja jubilada, la seva passió és l'atletisme i de rebot va batent rècords del món.

Què és per a vostè l'atletisme?

És una forma de viure, és una necessitat. De vegades em diuen “amb la teva edat, vols dir?” i jo els dic que és el que m'omple. Quan et jubiles a més, has de trobar alguna cosa, un sentit. I jo ja el tinc. La meua il·lusió és aquesta, el dia a dia, treballar-ho, venir aquí, trobar-me amb les amigues, les companyes... Això m'omple i és molt important.

Com comença la seva història amb aquest esport?

Comença perquè jo feia handbol. Vaig estudiar magisteri a València i vaig tornar cap aquí quan vaig acabar. Aquí no hi havia handbol femení i havia de triar entre atletisme o bàsquet, i vaig triar l'atletisme.

I per què l'atletisme?

En l'handbol estàvem molt ben conjuntades i érem molt amigues. Però vaig fer un any bàsquet i no em va agradar. Em semblava que s'havia de jugar més conjuntament i no, tothom anava per lliure. Per anar per lliure prefereixo el meu esforç en l'atletisme, que és només meu.

I des de llavors no ha parat?

Des dels vint-i-quatre anys només he parat quan he tingut els meus dos nens o quan alguna malaltia m'ha fet parar, però va ja, sempre que he pogut he seguit.

I sempre ha competit?

Sí, sempre, M'agrada. Per buscar el màxim de tu. Si no competeixes, sempre trobes una excusa per no entrenar-te. Avui fa

Rosa Escribano al seu terreny habitual, l'estadi municipal de Palafrugell ■ AINA VALL

fred, demà plou... Si tens un programa per competir en aquella prova o aquell dia, sempre vens.

Es prepara molt?

Sí, ho tinc molt pautat. La meua prova, que són les combinades, és complicada. Són cinc proves a l'hivern i set a l'estiu. Entrenar-te set proves és complicat, requereixen molt de temps i el cos cada vegada es queixa més.

Quina és seva prova preferida?

Les tanques, però no és la que em va millor. Em va millor l'alçada, la llargada o el triple. Però les tanques són les que més m'agraden. Entrenar-me i competir.

I per a totes, quants dies s'entrena?

Cinc dies a la setmana. En faig dos de força, de gimnàs, i després tres dies que dedico a les diferents proves.

I ho fa de manera individual?

Sí, aquí no hi ha més gent gran per entrenar-te. M'entreno sola amb el meu entrenador.

Quins són els seus objectius per a aquesta temporada?

Al campionat de Catalunya d'heptatló vull intentar el rècord d'Europa o del món. I després, al campionat del món, a Göteborg, aconseguir el millor resultat possible

Participa en tots els campionats?

Ara sí. Va haver-hi una època que tenia els fills a Barcelona estudiant, havíem de pagar dos pisos, matrícules... Llavors, anàvem als que se celebraven a prop, però ens havíem de privar dels que es feien més lluny. Ens ho paguem nosaltres però en aquell moment la prioritat eren els fills. Ara que ja han acabat d'estudiar anem a tots els que podem i aprofitem per fer turisme.

Troba moltes rivals?

Hi ha proves en què hi ha molta més participació que en d'altres. Però, per exemple, en la meua, que és molt complicada, com més gran et fas es complica més. Però, fins i tot, ens podem trobar una dotzena, o catorze, en un mundial. De vegades som més a la categoria de 65 que a la de 35.

Què és el que més li agrada de la categoria màster?

La solidaritat que hi ha amb la resta d'atletes. Hi ha molta companyonia. Si et veuen algun defecte miren d'ajudar-te. Les abraçades quan acabem la prova, les felicitacions, ens fem sempre fotografies... És molt bonic.

El 2019 va batre quatre rècords del món. És la seva millor fita?

Sí. No és fàcil batre rècords. Aquell any vaig estar inspirada. Aquest, també, a l'hivern he fet

Vaig passar de no saber si podria competir a emportar-me un rècord del món; em va quedar marcat

rècord del món, però se m'ha complicat la vida perquè vaig tenir dues bronquitis seguides que em van durar molt i això em van complicar les coses.

I quina fita és la que recorda més?

El mundial a Torun del 2019. Hi anava amb una lesió que setmanes abans m'impedia córrer. S'anava complicant, però jo no parava. Al final vaig aturar-me una setmana. Vaig decidir descansar fins al campionat, allà escalfaria i llavors decidiria. Quan vaig començar a escalfar vaig veure que no seria fàcil i el meu entrenador, el meu home, em va demanar que no ho fes. Però jo soc molt tossuda i vaig fer-ho.

I com va acabar?

Al final vaig acabar les tanques i abans dels vuit-cents metres ja anava primera. Vaig calmar-me i vaig decidir no forçar, però em van venir a dir que portava vint punts per sobre del meu rècord anterior del món, i que podia millorar-lo, i així va acabar sent. Vaig passar de no saber si podria competir a emportar-me un rècord del món. Vaig veure que és millor intentar-ho que no quedar-se al camí.

Ha complert algun somni?

El meu somni és poder anar competint, i de moment l'estic complint.

Es posa algun límit?

No. La data me la posarà el meu cos, però mentre el cos m'ho permeti físicament i mentalment em va molt bé. ■

Àlex Palou, al circuit de Toronto ■ @ALEXPALOU

Motor. Palou afronta les últimes cinc curses amb 49 punts de marge

Esprint final de 30 dies per decidir el títol de l'IndyCar

Albert Camps
BARCELONA

El títol de campió de l'IndyCar es decidirà en 30 dies de marge en què es disputaran les cinc darreres curses del campionat. Després de gairebé un mes des de l'últim gran premi, el campionat es reprèn el dissabte 17 d'agost amb la Bommarito Automotive Group 500 a Madison (Illinois), on es faran 260 voltes en un oval de 2,01 km. La darrera prova serà la BIG Machine Music City a Nashville (Tennessee) el 15 de setembre.

Àlex Palou, que defensa el títol de campió, arriba a aquest esprint final de la competició com a líder i amb 49 punts respecte al segon classificat. El pilot de Sant Antoni de Vilamajor té cert avantatge, però també un handicap important al davant. De les cinc curses que s'han de disputar, dues a la mateixa pista el mateix cap de setmana, quatre es faran sobre un oval, i només una en un circuit tradicional, la de Portland el 25 d'agost. El pilot català mai ha aconseguit la victòria en un circuit oval en els cinc anys que fa que disputa l'IndyCar. Això no vol dir que no hi hagi fet bons resultats i hagi estat a tocar del triomf. De fet, en les curses que ha disputat en ovals, en set ocasions ha acabat entre els cinc primers i 14 vegades, entre els 10 millors. ■

A l'esquerra, Y. Pons fent una esmaixada. A la dreta, a dalt, Aljami Durham, i a baix, J. Sorolla i J. Marcos ■ B. GIRONA

Bàsquet. ACB. La plantilla, amb sis cares noves, arranca la preparació i posa fil a l'agulla per començar la seva tercera temporada en la Lliga ACB

Sant tornem-hi, Girona

Clara Julià
GIRONA

Toca treure la pols a les esportives. El Bàsquet Girona va estrenar ahir el nou curs amb un primer entrenament a Fontajau que va servir de presa de contacte i, alhora, de retrobament. L'equip encara la que serà la seva tercera temporada a l'ACB en un any històric en què el club presidit per Marc Gasol celebra el desè aniversari.

L'espinada dorsal que es manté del curs passat —formada per Ike Iroegbu, Juani Marcos, Maxi Fjellerup, Sergi Martínez, Yves Pons, Mindaugas Susinskas i Jaume Sorolla— va tenir la primera

La pretemporada

Amistós St. Julià de Vilatorrada

Girona - Baxi Manresa.....28 agost

Amistós Fontajau

Girona - Ratiopharm Ulm.....8 setembre

Amistosos Xina

Z. Guangzhou Lions - Girona.....31 d'agost

Girona - Barça.....2 de setembre

Lliga Catalana. Tarragona

Girona - MoraBanc.....11 de setembre

Girona - Barça.....13 de setembre

Amistós Salou

Girona - Lleida.....21 setembre

ACB

Unicaja - Girona.....28 de setembre

trobadura amb el bloc de nous jugadors com Guillem Ferrando, Aljami Durham, Nike Sibande, Juan Fernández i James Nnaji. Aquest últim encara s'està recuperant dels seus problemes a la columna lumbar, que el van obligar a passar per la sala d'operacions. No hi és encara l'argentí Francisco Cáffaro, que s'espera que

s'incorpori aquest cap de setmana. El seu compatriota Juani Marcos va valorar la primera sessió d'entrenaments: "És bo conèixer-nos i veure com estem a la pista. Anirem introduint coses i integrant-nos."

Pel que fa a l'*staff*, s'ha incorporat Darryl Middleton, que ahir ja va començar a donar les primeres

indicacions com a assistent. D'aquesta manera el tècnic Fotis Katsikaris tindrà un equip de tres completat amb Àlex Formento i Miquel Fuentes.

El primer test de l'equip serà el dia 28 d'agost a Sant Julià de Vilatorrada en l'amistós contra el Baxi Manresa. Aquest serà l'únic partit del grup abans de marxar de gira a la Xina juntament amb el Barça. L'afició s'haurà d'esperar fins al dia 8 de setembre per viure el primer partit a Fontajau. Serà un amistós contra el Ratiopharm Ulm alemany que el club vol que esdevingui una celebració per commemorar aquesta dècada de vida de l'entitat.

MotoGP. El rosinc, que marxarà a KTM, vol ser el primer que venç amb quatre motos després de fer-ho amb Suzuki (1), Yamaha (8) i Aprilia (1)

El gran repte de Viñales

J.M.
GIRONA

El pilot rosinc d'Aprilia Maverick Viñales, que afronta des d'avui al Gran Premi d'Àustria la recta final de deu curses amb l'equip italià i que el curs vinent correrà amb KTM Tech3, ja es planteja amb ambició una fita de futur

que seria històrica. "Crec que puc ser l'únic en la història a guanyar amb quatre motos diferents. Crec en les meves possibilitats i el meu instint em diu que és possible i que he de lluitar per això. No tinc por", diu el pilot català en declaracions al lloc web oficial de MotoGP.

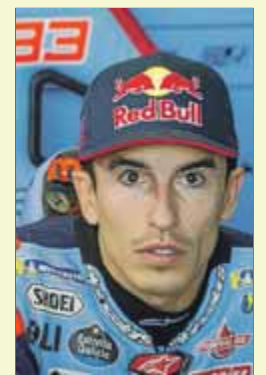
El seu triomf enguany a

Austin amb Aprilia, l'abril passat, li va obrir de bat a bat la porta de la història. Abans del triomf brillant al circuit nord-americà, havia guanyat curses de MotoGP amb Suzuki, una victòria el 2016 en el seu debut en la categoria, i amb Yamaha, amb vuit victòries entre els anys 2017 i 2021. ■

Viñales a Austin ■ EFE

BREUS

El pilot cerveri Marc Márquez ■ EFE

MOTOR

Marc creu que es mereix "un 8". Marc Márquez ha recuperat el somriure a les files de Gresini Racing (Ducati) després d'uns anys de travessia del desert i mal humor a Honda perquè la moto no donava el rendiment esperat, una situació indesitjable per a un dels millors pilots de la història que encara aspirava a tot i que va desencadenar la seva marxa. *El Tro de Cervera*, en una entrevista concedida a ben-netts.co.uk, avalua el seu rendiment en l'equip italià amb un notable alt—"un 8", concretament— en un tram inicial que li ha servit per recuperar sensacions i per tornar a lluitar al capdavant en un mundial dominat per les Ducati. ■

TENNIS

Badosa ja és als vuitens. Paula Badosa (36a de la WTA) es va tornar a exhibir i s'ha plantat als vuitens del WTA 1.000 de Cincinnati superant per 6-3 i 6-2 la russa Anna Kalinskaya (13) en un partit meteòric de 64 minuts que dona fe de l'estat de gràcia de l'empordanesa, que lluita per tornar a situar-se entre les millors del circuit. La de Begur, que va arribar a ser la número 2 del tennis mundial quan va entrar en una voràgine de lesions, tan sols va perdre un cop el servei i va aprofitar les oportunitats, amb un eloqüent 4/6 en pilotes de trencament que demostra la seva eficiència. La seva rival serà la kazakh Yulia Putintseva, que va eliminar la nord-americana Coco Gauff (2). ■

PEL CARRIL DEL MIG

Toni Romero Estanyol

Conselleria, recursos i seleccions

Després d'anys reclamant que la millor manera de defensar l'esport és amb una cadira a les reunions del Consell Executiu, aplaudeixo la creació de la conselleria d'Esports que ha decidit Salvador Illa. A molts els sobta que hagi arribat, per exemple, abans que un Departament d'Habitatge, però la conselleria d'Esports és necessària per les mateixes raons que el sector –que lidera la UFEC, però que no només és la UFEC– esgrimeix des de fa més d'una dècada, i que s'han reforçat a propòsit dels efectes negatius que la pandèmia de la covid 19 i les seves restriccions van tenir en la salut mental i la socialització. Que l'esport i l'activitat física són salut continua sent cert, però no només salut física. També salut mental. Que l'esport és una eina privilegiada de socialització, acolliment i integració, una prioritat en un país receptor net d'immigració, s'ha d'entendre des de les institucions. I que l'esport d'alt nivell –professional o no, i professional no implica per força negoci– és un tractor d'imatge, per atreure els joves a la pràctica esportiva, és una veritat incontestada.

La reivindicació històrica del sector esportiu era que s'hi destinessin l'1% del pressupost de la Generalitat. Això serien uns 410 milions en els comptes del 2023, els vigents ara mateix. Els que els comuns van tombar per al 2024 –els més expansius de la història– preveien una dotació de 186 milions, una mica menys de 25 euros per cada català. No cal afegir res més.

No hi ha cursa sense un lloc en la graella de sortida, i ara l'esport ja hi és, tot i que ocupa un dels últims llocs. Quan escrivia que una conselleria era imprescindible perquè les reivindicacions sempre es defensen més bé de manera directa que per conseller interposat, se'm responia des del govern –i no sense raó– que el que calia era que l'esport fos valorat per tot el govern i singularment per Presidència –d'on depenia la secretaria general de l'Esport i l'Activitat Física– com un aspecte troncal de la seva

Berni Álvarez, a la dreta del tot, ajupit, amb la samarreta de la selecció catalana amb la qual va disputar la copa de les Nacions de bàsquet l'any 2009, a Bilbao ■ FCBQ

acció política. No es pot dir que Laura Vilagrà hagi estat insensible a les demandes de l'esport perquè, política a banda, hi té una motivació personal, n'és practicant i hi creu. Però la dotació pressupostària –tot i haver crescut– és la que és. El govern d'Illa està obligat a donar-hi una empenta perquè la creació de la conselleria d'Esports no sigui simple maquillatge. Si quan el semàfor es posa verd el motor no respon, i sortint des del darrere, no hi haurà remuntada possible. Per quedar allà mateix no tindria sentit afegir una cadira a les reunions de govern. Tampoc es pot assumir que les seleccions catalanes siguin testimonials des que el reconeixement (i posterior marxa enrere) de la de patinatge va destapar la caixa dels trons ara fa 20 anys. L'esport i tot l'embolcall de banderes que l'acompanya –quina hipocresia, la dels que afirmen mantenir-lo al marge de la política– és dels elements identitaris més potents. Potser el primer. Només hi ha un aspecte que causa més picor a les Espanyes que veure competir oficialment Catalunya: que els toquin la butxaca. Per tant, com en el canvi de model de finançament, l'actitud ha de ser la de sant Tomàs. Fets que confirmen els termes de l'acord ERC-PSC: “El go-

vern promourà la projecció internacional de les federacions esportives catalanes i el reconeixement de les seleccions esportives catalanes.” Ara mateix la llei de l'esport només parla d'àmbits “supraautonòmics”.

Tenim cotxe, confiem que el motor serà potent i que omplirem el dipòsit. La tercera pota és el pilot. Berni Álvarez té feinada, però no és nouvingut. S'ha foguejat des de les trinxeres en la gestió de grups (com a entrenador de bàsquet i com a responsable de cinc esports en els Jocs Mediterranis del 2018) i té cinc anys de recorregut polític a l'Ajuntament tarraconí. El nou conseller era un tirador pur, un especialista en el tir de tres punts, un malson per a les defenses de l'ACB pels voltants del canvi de segle. 38% d'encert en 277 partits amb més triples intentats que no pas tirs de 2 i dues vegades subcampió del concurs de triples de l'All Star (1999 i 2000) parlen de la seva precisió. També en diu bé la seva última intervenció en la selecció catalana absoluta que ara haurà de revitalitzar: 26 punts (8/12 triples) contra Galícia en la copa de les Nacions a Bilbao, l'any 2009. Falta que li passin la pilota i que també la clavi des de la màxima responsabilitat política.

L'ESPORTIU

C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.

info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-680-2014

Amb el suport:

Departament de Catalunya
Departament de la Presidència

EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.

DIRECTOR
XEVI MASACHS I PERACAUÀ.

DIRECTOR ADJUNT
JOAN MARTÍ.

La millor col·lecció de plats de dutxa de resina